

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

**ÚJ POLITIKÁT!
ÚJ PARLAMENTET!**

AZ MSZP KONGRESSZUSA MEGTAPSOLTA GYURCSÁNY FERENC POLITIKAI SZÍNJÁTÉKÁT, HOZZÁJÁRULT AZ ORSZÁGOT VÁLSÁGBA TASZÍTÓK HATALMÁNAK ÁTMENTÉSÉHEZ. AZ MSZP ISMÉT ELÁRULTA A BALOLDALT.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KINEK JÓ, KINEK NEM JÓ

Jó döntést hozott Gyurcsány Ferenc. Nagyon jól! Mindenekelőtt jó neki. Úgy vönul vissza, hogy benne marad a partiban. Még az sem kizárt, hogy neki ajánlják ismét a koronát, mondván: Feri, te vagy a legjobb, a legszebb! Jó az SZDSZ-nek, és az általuk megtestesített hazai és külföldi nagytőkének. Megint ők választhatják a miniszterelnököt, ami nem rossz egy kiesésre ítélt párt esetében. Most komolyan elővehetik a Reformszövetség terveit, azaz a nép beestelen és moeskos kizsákmányolásának tudományosra festett programját. Jó az MSZP-nek, mert a hatalmukat meghosszabbítják pár hónapra. Bizony ezek a fiúk és lányok tudják, hogy egy előrehozott választáson a Fidesz akár kétharmadot is kaphatna. És akkor bizony nem csak Hunwald polgármester urat vinnék el bilincsben. Jó az MDF-nek. Dávid Ibolya túljátszotta magát az EP-listával, túlon túl az MSZP oldalára állt, most újra eljátszhatja a jobb oldali pártot.

Na jó, pár embernek nem jó! Mondjuk kilenc milliónak! Nem jó azoknak, akik svájci frankban meg euróban vettek fel lakáshitelt, mert nem tudnak fizetni, s a kormány ezután sem segít. Nem jó a hétszáz ezer magyar mikro-, kis- és középvállalkozónak, mert se ez a kormány, se az új nem áll melléjük. Nem jó sok millió bérből és fizetésből élőnek, mert az ÁFA-emelés az ő pénzüket kurtítja meg. Választaná nekik új kormányt, de azt az MSZP nem engedi. De igazán nem kell kicsinyeskedni. Mindenkinek úgysem lehet jó. Legalább Gyurcsánynak és milliárdos társainak legyen jó!

NEM SZERETNÉK MSZP-TAG LENNI

Éjjel felriadtam, úristen, MSZP-tag vagyok! '89-ben beléptem, mert – igaz, hogy kimaradt a munkás szó – de a szocialista olyan közel állt a szívemhez. Egyébként sem szívteltem Antallt, Horthyt, a grófokat, meg a többieket. Horn Gyusznak örültem. Ha valaki visszahozza a Kádár-rendszert, hát ez visszahozza. Nem hozta! Eladta az áramszolgáltatást a külföldnek, de behozta a jó kis plázákat, ahol a gyerek egész nap elvan. Az Orbánt már akkor megutáltam, amikor a Hősök terén a kommunistákat szidta, de, hogy a szegény Gyulát is kigolyózta, az már sok. Azóta nem bírok ránézni. Nem mondom, a Bokrost már nehéz volt lenyelni, de hát végre valaki cselekedett. A Medgyessyt is kedveltem, tudod, olyan úriember típus. Az ember ilyennek szeretné látni a gyereket. A Gyurcsány meg megmentette a pártot. Te, ha nincs a Feri nagy esze, 2006-ban az Orbán agyagba döngöl bennünket. Nem mondom, örültem volna, ha a Szili Kati lesz a köztársasági elnök és nem az akadékoskodó Sólyom, de a Feri biztos jobban tudja, miért nem jó neki a Kati.

Hát, igaz, ami igaz, most egy kicsit nehéz megélni. De hát mindenkinek nehéz, még a Ferinek is. Egyébként is, ha az Orbán ilyen nagy okos, miért nem mondja meg, hogy mit kell tenni? Mit mondasz, hogy lopnak, csalnak a szocialista polgármesterek? Szemen szedett hazugság! A Feri jól megmondta a kongresszuson, hogy a „döntéshozók egy része olybá tűnik, hogy a Fideszhez kötődik, s részrehajlóan eljárás alá vonják a Fidesz ellenfelének vélt embereket”. Disznóság! A Feritől rendes, hogy lemond. Miért nem mond le az Orbán?

Persze, neki csak a hatalom kell! Mi van? Hogy a fiainak nem lesz állása? Persze, nem jó, de meg kell tanulni, milyen az élet! Nem voltam ott a kongresszuson, de két kézzel szavazok a Ferire... Ekkor már izgaztam, de szerencsére felriadtam. Nem, ez nem én vagyok! Én nem szeretnék MSZP-tag lenni. Ugye, most már Te sem?

FELOLDOZÁS

Nem tudom, hogy mi bajod Gyurcsánynyal? Manapság ilyen emberek kellenek. Ő már az átkos végén is tudta, hogy be kell lépni a KISZ-be, és egy életre össze kell fogni a haverokkal. Hova lépett volna? A bélyeggyűjtőkhöz? Ott nem volt pénz, a KISZ-ben meg annyi mindent lehetett privatizálni, hogy két nemzedéknek is elég. Remekül vette az akadályt a rendszerváltás után is. Ügyes üzleteket kötött, élt a lehetőséggel. Kész, ennyi! Miért kéne kiakadnom azon, hogy ott hagyta a családját az Apró-unokáért, a Kláráért? Manapság annyi válás van, de ő legalább másodsorú jól nősült. Van, akinek háromszor se sikerül. Oda állt Medgyessy mellé, sportminiszter lett, aztán mesteri húzással ő lett a miniszterelnök. Gondolj bele, mennyi ész kell ahhoz, hogy egyik percről a másikra maga mellé állítsa az MSZP-aktivistákat. Kemény fiú. Múltkor a választási vitában Orbán azt várta, hogy két úriember programokról fog beszélgetni, aztán győzzön a jobbik! Nem, barátom, győzzön az erősebb! Ez az idők szava. Most is megmutatta, hogy hol az ész. Már mindenki fente a kését rá, de ő előállt egy államférfiúhoz méltó javaslattal. Nem mondott le, de jelezte: ha akarnak, válasszanak új miniszterelnököt. Ő nem fogja a jót, mármint a reformot elrontani. Tudta, hogy az MSZP-aktivisták imádják az önkritikát. Tudod, ez olyan, mint a gyónás. Utána jön a feloldozás. Gyurcsányt feloldozták. Most már nem számít, hogy eladta az országot, nyomorba döntötte az embereket, lezüllesztette a közrendet, a közigazgatást, a közérkölcset. Ő lett az elnök. Tényleg nem számít?

CÉLOM A KOMMUNISTA TÁRSADALOM MEGTEREMTÉSE MAGYARORSZÁGON

BESZÉLGETÉS MÉSZÁROS CSABÁVAL,
A PÉCSI 3. VÁLASZTÁSI KÖRZET KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

Mészáros Csaba tudja: ma a kapitalista keretek között kell a dolgozóért, a munkanélküliért, a hatalomból kiszorultakért, a társadalom periferiáján élőkért küzdenünk, mind nagypolitikai, mind pedig helyi szinten. Munkája során is tapasztalja, hogy mérhetetlen szegénység, iskolázatlanság, munkanélküliség, elvándorlás, a hagyományos közösségek felbomlása jellemző. Ezeket a problémákat kell elsődlegesen a rendelkezésre álló politikai eszközökkel csökkenteni, és egy új szemlélet talaján újjászervezni a társadalmat.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Szinte a kezdetektől – mióta társadalmi-politikai kérdések érdekelnek – a Munkáspárt felé orientálódtam. Szüleim jó kapcsolatot ápoltak a helyi párttagsággal a rendszerváltás után is. Segítettük munkájukat plakátozással, szórólapok kihordásával, delegáltaként a választások alkalmával. A családi örökségből eredően 2003 februárjában úgy gondoltam, hogy hivatalossá teszem kapcsolatomat a Munkáspárttal. Így kerültem a harkányi szervezetbe, melynek jelenleg elnökhelyettese vagyok.

– *Mit jelent számodra KB-megbízottnak lenni?*

– A párt élcsapatának tagja lenni roppant megtisztelő és felelősségteljes feladat, hiszen az osztályharc parlamenti képviselőtére szegődünk. Igazán fontossá itt válik a felelősség kérdése. A KB-képviselő a párt „helyi arca” – a választópolgárok jelentős része rajtunk keresztül ítéli meg a pártot, politikájának hitelességét. A fiatalabb nemzedéknek nagy segítség e feladatok teljesítésében a vezetők és a tapasztaltabb elvtársak iránymutatása. Emellett folyamatosan képeznünk kell magunkat a kultúra és a közélet egyéb területein is.

– *Melyek a legfontosabb értékek számodra?*

– Kommunistaaként alapvető fontosságúnak tartom a közösségi tulajdonra épülő társadalomszervezést és ezzel együtt az önrendelkezés, az önkitaljesítés lehetőségének biztosítását. A Marx által leírt kommunizmus-fogalomban e két tényező összekapcsolódik, kiegészítik egymást, sőt egymás alapfeltételei. Meggyőződésem, hogy az emberiség csak akkor lesz nagykorú, ha ezt el tudja érni. Az eszmei értékek mellett az élet egyéb területein is központi szerepet kap a közösségi szemlélet, gondolok itt a családra, baráti társaságokra. Fontos érték számomra a művészet, főleg a zene.

– *Úgy tudjuk, hogy alkotsz is...*

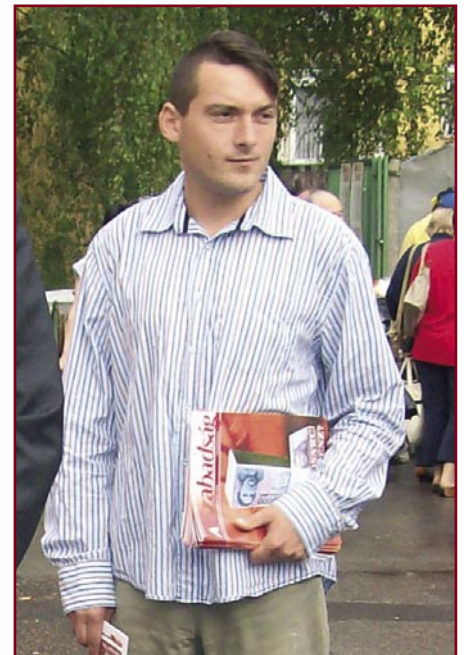
– A zene gyermekkorom óta meghatározó jelentőségű az életemben. Számomra hallgatóként esztétikai értéket jelent, szórakoztat, de amatőr szinten fabrikálok is muzsikát. Ez a művészet talán a legnagyobb kifejező erővel bír. A zenének jelentős eszmei, elméleti és társadalmi vonzata van. Például a 70-es, 80-as évek szubkulturális közegének egy részében nagyon erősen jelen voltak a baloldali értékek, az antikapitalizmus vagy a nyíltan kommunista gondolatok. A Test Dept, Rondos, CRASS vagy a miskolci DIGÉP együttes mind művészi formába öntötték az osztályharcot.

– *Családod hogyan viszonyul politikai szerepvállalásodhoz?*

– Szüleim a rendszerváltás előtt nem foglalkoztak politikai kérdésekkel. A kádári szocializmus biztosította az egzisztenciális kereteket és ezen túlmenően lehetőségeket is hordozott. Volt lehetőségük a saját életükre, munkájukra, ügyes-bajos dolgaikra koncentrálni. A rendszerváltás után annyira rohamosan szűkültek be az addig biztosnak hitt megélhetési források, hogy belekényszerültek a politizálásba. Hamar felismerték, hogy hol a helyük. Olyannyira, hogy édesapám jelenleg a harkányi pártszervezet vezetőjeként segíti politikai tevékenységemet.

– *Beszélnél politikai céljaidról?*

– Mint minden kommunistának, nekem sem lehet más végcélom, mint a kommunista társadalom megteremtése. Ma a kapitalista keretek között kell a dolgozóért, a munkanélküliért, a hatalomból kiszorultakért, a társadalom periferiáján élőkért küzdenünk, mind nagypolitikai, mind pedig helyi szinten. Az Ormánságban, melynek peremén élek, nagyon rosszak a körülmények. A probléma nem egyedi, csak a

Mészáros Csaba

1980. augusztus 1-én született Siklóson. Az általános iskolát követően asztalos mesterséget tanult, majd intenzív gimnáziumba került. Érettségi után a Pécsi Tudományegyetem szociológia szakán kezdte meg tanulmányait, melyet jelenleg is folytat.

Másfél esztendeig az Elcoteq-ben dolgozott betanított munkásként. 2003 óta a Munkáspárt tagja, 2006-tól a harkányi pártszervezet elnökhelyettese. 2007 óta KB-megbízott, 2008-ban beválasztották a megyei elnökségbe.

mértéke különböző. Mérhetetlen szegénység, iskolázatlanság, munkanélküliség, elvándorlás, a hagyományos közösségek felbomlása jellemző. Ezeket a problémákat kell elsődlegesen a rendelkezésre álló politikai eszközökkel csökkenteni, és egy új szemlélet talaján újjászervezni a helyi társadalmat. ■

MUNKÁSPÁRTI ÜZENET:

Kilencven esztendeje annak, hogy 1919. március 21-én, Budapesten kikiáltották a Magyar Tanácsköztársaságot. A magyar munkás és paraszt, a dolgozó emberek az ezeréves magyar történelemben először lettek saját sorsuk formálói. A Munkáspárt központi megemlékezésén rövid ünnepi előadást tartottak a békéscsabai színház fiatal művészei, felszólalt Belovitz Károly, Győr megyei elnök, Szabó Tamás Frontelnök, Samuel Zubo, a Szlovák Kommunista Párt alelnöke. Ünnepi beszédet mondott Thürmer Gyula. Az alábbiakban a pártelnök szavaiból idézünk.

Kilencven éve, mi, magyarok a Tanácsköztársaság 133 napjára a világhaladás élvonalába kerülünk. Oroszországban tanácsköztársaság, Bajorországban tanácsköztársaság, Szlovákiában tanácsköztársaság, Magyarországon tanácsköztársaság. Felvillan előttünk a világforradalom lenyűgöző perspektívája. Megvalósíthatjuk mindazt, amiről egykor álmodott Geyer Flórián és Dózsa György, Petőfi és Táncsics, Marx és Frankel Leó.

Minden megváltozik egy pillanat alatt. A magyar kommunisták első nemzedékének egyszerre kell a múltat végképp eltörölni és egy új világot teremteni. A rendőrség helyébe a Vörös Őrség lép. A királyi hadsereg helyébe a Vörös Hadsereg, csillagosok és katonák ezrei.

A minisztereket népbiztosnak nevezik, a kormányt Forradalmi Kormányzótanácsnak. Május elsején a Hősök téri szobrokat leborítják, és a munkásság új jelképei kerülnek helyükre. A balatoni villákat elveszik a gazdagoktól és a pesti proli gyereke üdül bennük.

A munka joggá és kötelességgé válik. A Tanácsköztársaságban csak az ehét, aki dolgozik is. De mindenki dolgozhat. A joghoz a lehetőséget is megteremtik. Állami tulajdonba veszik az ipart, a kereskedelmet, a közlekedést, a 75 holdnál nagyobb mezőgazdasági birtokokat. Nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás! Megvalósul a dolgozó ember álma. A Tanácsköztársaság megcselekszik még valami egészen fantasztikusát. Proletár, tanulj, ha élni akarsz! Tanulj, mától tiéd az iskola, tiéd az egyetem, tiéd a könyv! A tanács-hatalom ezt üzeni azoknak a milliiónak, akiktől évszázadokon át elzárták a tudást, a szellemi felemelkedés lehetőségét. És az emberek értik az üzenetet.

A tanácskormány tesz még valamit, amire büszke lehet minden magyar. Szedged a franciák és a románok kezén van? Vegyük vissza! A Felvidéket cseh csapatok szállják meg? Vegyük vissza! Vissza az ősi magyar területeket! És a Vörös Hadsereg visszaszerzi a salgótarjáni iparvidéket, pár hét múlva pedig Miskol-

cot, és május végén elindul az északi hadjárat. A Vörös Hadsereg idegen segítség nélkül magyar területeket szerez vissza. A 20. században rajtuk kívül erre senki sem képes.

A Tanácsköztársaság a magyar kommunisták első nemzedékének érdeme. Kun Béla, Szamuely Tibor, Korvin Ottó, Rákosi Mátyás, Lukács György, Karikás Frigyes, Vántus Károly és sokan mások örök időkre beírják nevüket a történelemkönyvekbe. A történelem majd szétdobálja őket a világban, de az már szinte nem számít. Sokuk számára ez a 133 nap életük csillagórája. És ők élnek a lehetőséggel, legjobb tudásuk szerint szolgálják a néphatalmat. Tettük példa számunkra, példa minden magyar kommunista számára. Őrizzük meg e nagyszerű emberek emlékét!

A 20. századi magyar munkásmozgalom története a forradalmak és ellenforradalmak története. Kétszer győzünk és kétszer vernek le bennünket. 1919 tavaszán és 1948-ban mi győzünk. 1919 őszén és 1989-90-ben bennünket vernek le.

Van, amikor sikerül megvédeni önmagunkat. 1919 nyarán elődeink leverik a dunai monitorok, az ellenforradalom támadását, 1956 őszén apáink és nagyapáink megvédik a munkás-paraszt hatalmat.

1919 nyarán külföldi túlerő dönti meg a magyar munkások és parasztok hatalmát, s a tőkéseket juttatja hatalomra. 1989-90-ben a nyugati tőkés országok verik le az eddigi legsikeresebb és legeredményesebb szocialista kísérletet, a Magyar Népköztársaságot, s a hatalomba emelik a tőkéseket.

A fő szerep a külföldé, de az árulók mindkét esetben ott vannak. 1919-ben a Tanácsköztársaság szociáldemokrata miniszterei összejátszanak a tőkés erővel, elárulják a hadsereg felvonulási terveit, szabotálják a néphatalmat. Évtizedekkel később, 1985-től az MSZMP szociáldemokrata tényezői összejátszanak az éledő liberális polgársággal és értelmiséggel, belülről rombolják a kádári pártot, végül átjátsszák a hatalmat a tőkés kezébe.

A menlevelet mindkét esetben megkapják a tőkés rendtől.

NE TÚRJÜNK TOVÁBB!

Ma újra egy nagy háború utáni időszakban élünk. A hidegháború megváltoztatta a világot. Az Egyesült Államokat egyeduralmódóvá, diktátorrá tette. A szocialista országokat leverték és gyarmattá változtatták. Amerika két évtizede dúskál a gazdagságban, és úgy érezte, mindent megengedhet magának. Lerohanta Jugoszláviát, Irakot, Afganisztánt. Szemet vetett Közép-Ázsiára, Iránra.

De most baj van! Nagy baj! Amerika válságba sodorta magát a kapitalizmust. Eszeveszetten tömik a pénzt a bankokba, de mindez nem segít. A rendszer van válságban, csak radikális változás segít.

Magyarország sodródik az árral. Mindent eladtak a külföldnek, nincs magyar termelés. Kiszipolyozták a népet, tömeges a nyomor. Nincs rend, nincsenek törvények, az állam nem működik. Mi lesz most?

Most eldől, képes-e a magyar tőkeosztály megoldást találni? Képes-e rendet teremteni, törvényességet, fegyelmet? Képes-e nemzeti értékeinkre támaszkodva a nemzeti gazdaságot, a nemzeti kultúrát fejleszteni? Képes-e megvédeni Magyarországot környezetünk támadásaitól?

A magyar kommunisták első nemzedéke 1918 októberében támogatta a polgári forradalmat. Mi ma készek vagyunk támogatni minden erőfeszítést, amely a magyar nemzet megerősítését, a magyar gazdaság megmentését szolgálja, minden olyan programot, amely jobb sorsot ígér a dolgozó millióknak is.

De még valamit világosan szeretnénk kijelenteni. Elődeink készek voltak a forradalmi útra, a népi forradalom útjára lépni, amikor látták, hogy az emberek türelme véget ért, és az uralkodó elit nem képes megvédeni sem az egyes embereket, sem az országot. 90 éve, március 21-én a kommunisták teljesítették kötelességüket.

Ma egyre többen vannak, akik nem képesek gondjaikat a kapitalizmus kerekei között megoldani. Egyre többen vannak, akik nem tudnak, és nem akarnak ebben a rendszerben élni.

A mi dolgunk ma az, hogy a magyar emberek előtt felvillantsuk a szocializmus lehetőségét. Igen, van más út, a szocializmus útja!

1919 MÁRCIUSI PILLANATA

Képzeljük el egy pillanatra az akkori idöket! Az első világháború megváltoztatja a világot. Milliók mondják, hogy nem kérünk többet a szenvedésből, a pusztításból, a halálból. Millióknak nincs már mit veszíteniük. Milliók mondják, hogy nem akarunk a régi módon élni.

A háborúban vesztes országok uralkodó osztályai, a tőkések és feudális nagyurak nem tudják, mit kell tenni. A régi receptek most nem jönnek be. A régi módon már nem tudják fenntartani hatalmukat. Csak egy út van: a forradalom.

A magyar uralkodó osztály is tehetetlen. Mit kezdjen a nyomorral? Kenyeret, munkahelyeket nem tud adni. Elnyomni már nincs ereje. Mit kezdjen a nyugati hatalmak, Anglia, Franciaország zsarolásával? Mit kezdjen frissen született szomszédjainkkal, Romániával, Csehországgal, amelyek évszázados sérelmeikért igyekeznek véres revánsot venni?

Az uralkodó osztály kísérletezik. Bedobják a „legbaloldaliabb” grófot. Károlyi Mihályt. Nem segít, több kell! Engedik a szociáldemokratákat: hagy kormányozzanak, de cserébe fékezze meg a kommunistákat! Nem megy! A szociáldemokraták börtönbe küldik a kommunisták vezérkarát, de a szociáldemokratáknak már nem hisz a nép. Nem kérhet lemondást az, aki maga nem mond le a földi javakról. Nem szólíthat népfelkelésre az, aki nem is olyan régen az imperialista háborúért lelkesedett. Csak egy megoldás van: a forradalom, a néphatalom, élén a kommunistákkal.

Megemlékezés Fegyverneken

Fegyverneken emlékeztek a Munkáspárt Jász-Nagykun-Szolnok megyei tagjai a Tanácsköztársaság 90. évfordulójára. A Tanácsköztársaság leverése után itt gyülekeztek Prónay Pál különítményesei. Kommunistákat, egyszerű munkásokat, parasztembereket kínoztak halálra. A mártírok tiszteletére 1969-ben emelt emlékmű ma is áll, bár elhanyagolt állapotban. Az ünnepségen részt vett Thürmer Gyula, a párt elnöke, koszorút helyezett el Szilágyi András térségi KB-képviselő és Bencsik Mihály megyei elnök.

ZSÍROSKENYÉR-OSZTÁS DEBRECENBEN

Szombaton délután három és öt óra között piros zászló lengedett a debreceni Kossuth téren a magyar lobogó mellett.

A Munkáspárt helyi alapszervezete a Baloldali Fronttal karöltve pogácsát, ásványvizet és zsíros kenyeret – természetesen hagymával – osztogatott a járókelőknek.

Volt zene, szórólap és sok éhes érdeklődő. Idősek, fiatalok, hajléktalanok és egy biciklis csapat is fogyasztott az ingyen kosztból.

A figyelemfelkeltő akciót a debreceniek március 21, a Tanácsköztársaság kiáltásának 90. évfordulója tiszteletére

rendezték. Céljuk az volt, hogy felhívják az emberek figyelmét a magyarországi óriási szegénységre.

„Egymillió ember éhezik, kilenc millió pedig napi problémákkal küzd. Ez pedig a kapitalizmusnak köszönhető. A Magyar Kommunista Munkáspárt az egyetlen olyan párt Magyarországon, amely nem szeretne kapitalizmust, mivel szerintünk a szegénységből és a hajléktalan helyzetből a szocializmus a kivezető út” – mondta Varga Szabolcs, a helyi Front-szervezet vezetője. ■

KOSZORÚZÁS AZ ÚJKÖZTEMETŐBEN

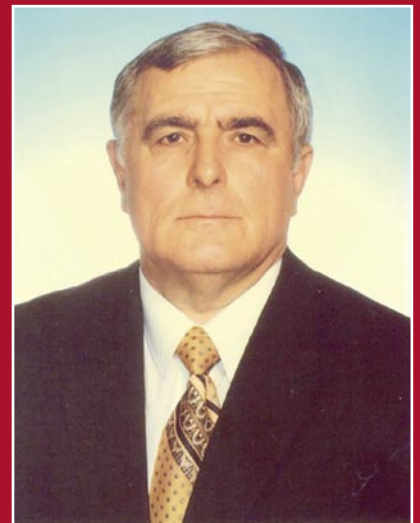
A Munkáspárt Budapest 8. számú régiójának körében is hagyomány, hogy tagjai minden év márciusában elhelyeznek egy koszorút a Tanácsköztársaság dícső napjainak tiszteletére, a X. kerületi Újköztemetőben. Idén sem volt kivétel,

a kőbányaiak méltóképpen emlékeztek meg a 90. évfordulóról. Az itt található emlékmű azon kevés, még meglévő emlékművek egyike, amelyet a Tanácsköztársaság idején elesett vöröskatonák tiszteletére emeltek. ■

DAVIDOVICS LÁSZLÓNÉ, BALOG EMESÉ, FEHÉRNÉ FÜLÖP ALICE ÉS KÉRI FERENC

VAN JELÖLT CSEPELEN

A csepeli kommunistáknak sikerült összeszedniük a szükséges kopogtatócédulákat. Az április 26-i előrehozott önkormányzati választásokon Nagy János indul a Munkáspárt színeiben.

Nagy János tisztességes, becsületes munkásember. 1947-ben született, géplakatos, felsőfokú logisztikai szakképzéssel rendelkezik. A Csepeli Féműben közel 40 évet dolgozott. Jól ismeri a csepeliek életét, mindennapi gondjaikat hiszen évtizedek óta él Csepelen, egyszerű kétszobás lakótelepi lakásban.

Nagy János vallja, mindenért meg kell küzdenünk. Az elmúlt húsz év világosan mutatja, hogy csak az a miénk, amit kiharcolunk magunknak. Harcolni kell országosan is, a kerületekben is, hogy ne árusítsák ki Csepelt, ne kiskirályok adják-vegyék értékeinket.

NEM SEGÉLY KELL, HANEM MUNKA

A Nagykunságba látogatott múlt pénteken Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke.

Kunhegyesen Szabó András polgármester tájékoztatta a nyolc és fél ezer lakosú város életéről. A rendszerváltás előtt a lakosok száma meghaladta a kilencezret. A város arculatát olyan nagy cég határozta meg, mint a BHG. Mára néhány kis üzem jelenti az ipart, és a munkanélküliek aránya 18 százalék. Nem jobb a helyzet Tiszaroff településen sem, ahol Kamarás Zsolt polgármester találkozott a pártelnökkel. Fegyverneken Huber Ferenc polgármester a Teljes Életért Kft-be kísért el Thürmer Gyulát, ahol Rákóczi Tibor igazgató fo-

gadta. Az üzemben fogyatékos embereket foglalkoztatnak. A dolgozók szívesen fogadták a pártelnököt, a kíséretében lévő Bencsik Mihály megyei elnököt és Szilágyi András térségi KB-képviselőt.

Nem kell nekünk segély! Munkát adjanak! – mondta egy cigánycsalád Thürmer Gyulának a kunhegyesi piacon. Gyurcsánynak csak a szavazatunk kell, cserébe semmit sem ad – tették hozzá mások. Mi munkahelyeket akarunk teremteni – mondta a pártelnök – támogassanak bennünket és akkor mi is tudunk segíteni! ■

VESZPRÉM MEGYÉBEN IS DOLGOZNAK

Március 20-án Thürmer Gyula pártelnök Pápára utaztában megállt Veszprém-ben, hogy találkozzon a várpalotai és veszprémi kommunistákkal, s hogy sajtótájékoztatót adjon a Veszprémi megyei Napló számára.

Elmondta, hogy bár a Magyar Televízió 1-es csatornáján nem engedik megszólalni, járja az országot, sok üzemben, munkahelyen, kórházban volt már. Mindenütt szívesen fogadják a párt lapját, A Szabadságot, valamint a „Megérte? Ezt akartad?” című röpiratot. Szólt arról, hogy a párt nehéz helyzetben van, de teljes listával indul az Európai Unió választáson, és készül a következő országgyűlési választásokra.

Megjegyezte, hogy korábban többet lehetett hallani a Veszprém megyei kom-

munisták munkájáról, de az utóbbi időben nagy a csend. Ajánlott néhány hasznos módszert is a pártmunka viteléhez.

A kialakult eszmecsere keretében többen is elmondták véleményüket. Sajnos a megyében sehol sincs a pártnak helyisége, a tagság felett is eljárt az idő, de nem felejtették el, honnan indultak, nem forgattak köpönyeget, kommunisták maradtak. Bár a hajuk megőszült, a lábuk sem a régi, de a szívük és az eszük a helyén van.

Magukévá tették a párt felhívását az egy napi nettó jövedelem felajánlásáról. Megértették, hogy a pártnak szüksége van minden forintra.

A gyűjtést okos technikával rendezték: a lista elejére az írta a nevét, aki – bár 78 éves és egyedül élő özvegy – nem egy, hanem három napi jövedelmét adta oda. A jó példát mások is követték. Többen két napi bért ajánlottak, sőt volt, aki restelkedve mondta, hogy most csak egy napi jövedelmét tudja nélkülözni.

A gyűjtés eredményeként a 22 tag összesen 83000 forintot adott össze, amit még aznap befizettek Budapesten a párt pénztárába.

A Veszprém megyeiek folytatják a gyűjtést. Lehet, hogy néha „a múltra emlékeznek, de itt vannak, és úgy segítik a pártot, ahogy tudják”.

Ezt követően Thürmer Gyula Nagycsádra látogatott, ahol találkozott Szórád Zoltán polgármesterrel és a sajtó képviselőivel. Jelen volt Borbás István megyei elnök (*képünkön*) is. ■

GYERÜNK A GYÁRBA!

KOMMUNISTÁK A RICHTERNÉL

MIÉRT ÉLÜNK ROSSZUL? ADÓELVONÁS A VILÁGON

	Ország	Adózónál marad %	Elvonás %
1	Egyesült Arab Emírátságok	95	5
2	Hongkong	91,1	8,9
3	Oroszország	87	13
4	Tajvan	85	15
5	Dél-Korea	84,4	15,6
6	Szingapúr	84,4	15,6
7	Argentína	80,9	15,6
8	Írország	80,4	19,6
9	Japán	79,9	20,1
10	Kína	79,6	20,4
11	USA	79,1	20,9
12	Mexikó	78,6	21,4
13	Szlovákia	78,6	21,4
25	Csehország	67	33
28	Lengyelország	62,7	37,4
32	Magyarország	51,5	48,5

Gyerünk a gyárak elé, s világosítsuk fel a munkásságot! Gyerünk az utcára, a piacokra, a nyugdíjas klubokba, és mondjuk meg: cselekedjünk, amíg nem késő! Az EP-választáson gyűjtsünk össze 110-120 ezer kopogtatócédulát! Mutassuk meg a hatalomnak, hogy számolniuk kell velünk!

Az elmúlt hónapokban folyamatosan agitáltunk a gyárak előtt. Több alkalommal jártunk az esztergomi Suzukinál, ahol legutóbb munkástömegek hallhatták Thürmer Gyula beszédét és a Munkáspárt felhívását. Dudáltak és integettek a buszokról, jelezték, hogy visszavárnak. Nagy érdeklődéssel fogadtak a Váci úti General Electricnél, az újpesti Chinoinnál, a Lőrinci Hengerműnél és több munkanélküli hivatal előtt.

Múlt hét hétfőn, kora reggel, a nagy múltú Richter Gedeon kőbányai gyógyszergyár dolgozói olvashatták a „Megérte? Ezt akartad?” című munkáspárti röpiratot, illetve az ukrainai és lengyelországi gyárfoglalásokról tájékoztató szórólapokat. A legtöbben örömmel vették kézbe, érdeklődéssel olvasták a hajnali fényben.

Világossá vált, hogy a multik minden eszközzel küzdenek a magyar gyógyszeripar ellen, maguk alá gyűrve annak minden maradékát, ahogyan tették ezt a magyar ipar és mezőgazdaság szinte összes működő egységével. A dolgozók egyre nagyobb számban ismerik fel a multinacionális tőke aljasságait és gátlástalanságát. Mi, munkáspártiak ma és holnap is velük vagyunk, mindazokkal, akik a vesztes oldalon állnak. Érdemes dolgozni! Minden gyárba eljutunk, minden munkáshoz és dolgozó értelmiségéhez!

FERENC-REND

Országunk egyes számú pojacája ismét nagyot alakított. Kiállt a kevéssé sem tisztelt, ám szájtató publikum elé, és vicceket mesélt.

Na jó, nem túl vidám vicceket, de ők egymás közt jót röhögtek rajta.

Mert ugye senki sem gondolja komolyan, hogy Gyúresány Ferenc hétfőtől kilép a politikából és hatalomnak-vagyonnak kedélyes búcsút intve elmegy melegebb éghajlatra? Ne adj' Isten hamut szór szegyenében a fejére, amiért az országot a csőd szélére kergette, s elvonul szerzetesnek?

Dehogy. Megteremtette az MSZP-s Ferenc-rendjét, amihez ragaszkodik tűzön-vízen át. Megteheti: két évig ő az új még hatalomban csücsülő pártjában. S amíg ott vannak, az történik hazánkban, amit ő mond. S az a nép még teljesebb kiszákmányolása, megmaradt javaink eladása, a haveri körök pénzélése.

Lehet, holnaptól nem ő a Magyar Köztársaság miniszterelnöke, de még ez sem biztos. Ami biztos, hogy bárki is kerül a bársonyszékbe, azt fogja tenni, amit ő

mond. A párhúség nem smafu, főként, ha nem az eszme, hanem a pénz tart össze...

Viszont smafu nekik, ami az emberekkel történik, nem hallatszik át a követelés a parlament falain: elég volt!

Nem bohóckodást, „megélhetési” bűnözőket akarunk látni az országgházban, hanem felelősségteljes, a népért, az országért tenni akaró politikusokat!

CSEH KATALIN

TÖRVÉNY ÉS ETIKA

Törvénytörés nem történt, legfeljebb etikai szempontból kifogásolható az említett esemény – a mai hatalom így indokolja csalásait, lopásait, visszaéléseit. Ezzel a kinyilatkoztatással azután a legsötétebb korrupciókra, maffiózós esetekre és pénzügyi manipulációkra végérvényesen fátyol is borul.

Teljességgel érthető, hogy még a legégbekiáltóbb bűnesetekben is „törvényesség” érvényesül, hiszen a törvényeket, azok kibúvóit, értelmezhetőségeit tisztakezű képviselőink a saját egyéni, vagy a nagyburzsoázia érdekeinek megfelelően alakítják ki. Az a körülmény pedig, hogy szinte minden lényeges cselekmény nélkülözi az alapvető erkölcsi normákat, még a vallásos honatyákat sem zavarja. Kárpótolja őket a mértéktelen jövedelemszerzés öröme és a bűnbocsánat reménye.

Tanult, választott képviselők képe-

sek cinikusan kijelenteni, hogy a törvény és az erkölcs, valamint a törvény és az igazság nem feltétlenül összetartozó fogalmak. Ez nyílt beismerése az elkövetett szabadrablásuk büntetlenségének.

Amilyen a törvényalkotás, olyan a jogalkalmazás is!

A független magyar bíróság kíméletlenül elítéli a pitiáner megélhetési bűnözést, ugyanakkor módszeresen szemet huny a sokmilliárdos sikkasztások, csalások és más jelentős bűncselekmények fölött, melyekről példatárat lehetne mellékelni.

Idén tavasszal egy hét leforgása alatt tusolták el a Postabank-ügyet, a Globex-ügyet. Semmit sem tesznek a Provident uzorakamataival szemben, szemet hunynak a veszteséges MÁV- és BKV-vezetők kábító összegű végkielégítései, a parlamenti képviselők vagyonnyilat-

kozatai, az APEH-jutalmazások fölött. Az egyszerű állampolgárokra persze az APEH – a magas prémiumok reményében – súlyos bírságokat szab ki!

Ez lenne hát a hőn áhított jogállamiság?

Immár két évtizede tudnak az illetékes hatóságok az egész ország helyzetét befolyásoló olaj-, szesz-, lakás-felvásárlási és egyéb maffiák működéséről, amelyek továbbra is zavartalanul élvezik rablásuk eredményeit. Pontosan tudtak az intézményes sikkasztásokról, hiszen jórészüket nemzetközi elfogató parancs útján került horogra, de felelősségre vonásuk valahol mindig elakadt.

Magyarországon 20 éve szinte minden törvényes, ami erkölcsileg kifogásolható.

SZEMENYEI DEZSŐ,
Székesfehérvár

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A REFORMKÖRÖK – AZ MSZMP RÁKBETEGSÉGE

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989 februárjában és márciusában létrejön az MSZMP budapesti, majd kecskeméti reformköre, s a tavasz folyamán a reformkörök gyorsan országos mozgalommá válnak. A mozgalom az MSZMP szétverésének egyik legfőbb eszköze.

MSZMP A SZOCIALIZMUSBAN

Az MSZMP egészen 1988 májusáig kommunista párt volt, amelyet fegyelmezett, hatékony harci szervezetnek hoztak létre. A hatékonyság elérését a demokratikus centralizmus segítette, amely két dolgot jelentett. A döntéseket a párt tagjai és szervezeti demokratikus vitában hozzák, a vitát döntés követi, amely kötelező mindenkire. Másodszor, a tagság által választott felsőbb szervek döntései kötelezőek voltak az alsóbb szervekre. Ilyen felfogású pártban nem lehetséges áramlatokat, platformokat, frakciókat létrehozni. A munkásmozgalom története számtalanszor megmutatta, hogy ezen alapelvek felrúgása mindig a párt gyengüléséhez vezet. 1988 májusában az MSZMP engedélyezi a platformok szabadságát, ezzel megteremtí a jogi feltételeket saját halálához.

A FIATAL PÁRTÉRTÉLMISÉG LÁZADÁSA

A reformkör-mozgalom a kormányzó MSZMP keretein belül létrejövő értelmiségi szerveződés. Bázisát a pártapparátusban és a párt körüli értelmiségben eluralkodó liberális és pragmatikus erők jelentik. A mozgalom létrejötte nem véletlen. A párt vezetésében és apparátusában megjelenik egy új politikai nemzedék, amit több közös vonás jellemez. Amíg az MSZMP korábbi vezetőinek nagy része munkás- vagy

parasztszaládban született, de mindenképpen szegénysorból származik, az új garnitúra jelentős része értelmiségi. Nem élte át sem 1945-öt, sem 1956-ot, az osztályharcról nincs közvetlen tapasztalata. Jellemző az is, hogy politikai tapasztalatát sem valóságos küzdelmekben szerzi, hanem az apparátusban emelkedik egyre magasabbra. Képzettsége, esetenként műveltsége magasabb, mint az idősebb nemzedékeké. Ez a generáció szinte előjogot formál arra, hogy megfogalmazza a politika előtt álló kérdéseket, s ezzel a pártvezetéstől és a helyi pártszervezetektől átveszi a kezdeményezést.

Szerepe van annak is, hogy az MSZMP 1948-ban a kommunisták és a szociáldemokraták egyesüléséből jön létre, és mindvégig magában hordozza a szociáldemokrácia ingadozó, egyezkedő magatartását. A pártban folyamatosan jelen van egy kispolgári vonal. Ráadásul 1968 után a reform elfogadott és népszerű fogalomná válik, alapot adva a reformista tendenciáknak.

SZEGED, KECSKEMÉT, BUDAPEST

Elsőként a Csongrád-megyei reformkör születik meg még 1988. november 29-én, s Lovászi József nevéhez fűződik. Lovászi fiatal értelmiségi, a Csongrád megyei pártbizottság ideológiai részlegének munkatársa. A kecskeméti reformkör

március 3-án alakul, fő szervezője Kerényi György, a megyei pártbizottság politikai munkatársa. A budapesti reformkör február 15-én, a Villányi úton tart rendezvényt. Az MSZMP tagjaihoz intézett felhívásukat a fő szervező Vajda János fogalmazza. (Természetesen nem azonos a Munkáspárt jelenlegi alelnökével.) Arra hívják fel a párt tagjait, hogy alakítsanak ki közös véleményt, és „ha kell, politikai harc árán is érvényre juttassák munkahelyen, lakóhelyen”. 1989 tavaszán mintegy 110 reformkör jön létre. A tagok számát 1989 őszén húszezer főre becsülik.

ÁLTALÁNOS TÁMADÁSBAN

Hamarosan felmerül az igény, hogy a mozgalmat országossá kell tenni, és létre kell hozni intézményeit. Ezt szolgálja a reformkörök I. országos tanácskozása, Szegeden, 1989. május 20-21-én. Szegeden olyan személyiségek jelennek meg, mint az akkor 39 éves Géczi József Szegedről, később az MSZP-vezetés tagja, parlamenti képviselő lesz, a 38 éves Bokros Lajos, az MNB főosztályvezető-helyettese, később a Hornkormány pénzügyminisztere, a 42 éves Petschnig Mária Zita közgazdász, jelenleg a Pénzügykutató főmunkatársa. Szegeden ott van a pártvezetés két tagja, Nyers Rezső és Pozsgay Imre. Jelenlétükkel legalizálják az egyébként nyilvánvalóan pártellenes rendezvényt.

Szegeden kimondják, hogy az addigi szocializmus nem más, mint „ázsiai típusú despotikus, posztisztalánista” rendszer. És mint ilyen megreformálhatatlan. Olyan megoldást javasolnak, amely tartalmaz-

za az „európai és a magyar progresszió, a szocialista mozgalmak mellett a polgári radikalizmus, a liberalizmus, és a népi mozgalom időtálló értékeit”. Felszólítják az MSZMP-t, hogy „a párt vonuljon ki az államból”. A szegedi tanácskozás kimondja: a gazdaságban egyetlen megoldás van, ez pedig a magántulajdonon alapuló piacgazdaság. A reformkörök itt is és később is óvatosak. Ki sem ejtik azt a szót, hogy kapitalizmus, mintha „a magántulajdonon alapuló piacgazdaság” valami mást jelentene.

Sürgetik, hogy az MSZMP váljon „marxista elkötelezettségű baloldali közösségi párttá”. Itt még az ideológiai tévelygés és a manipulációs szándék is jelen van. Később a marxista szó kikopik, és marad a baloldali szocialista párt. Mára ebből sem marad semmi. A szegedi tanácskozás már meghirdeti azokat az elveket, amelyeket később az MSZP magáévá tesz. Meg kell szüntetni a munkahelyi pártszervezeteket, és a munkát a lakóhelyeken kell végezni.

Szegeden a nagy cél is megfogalmazódik: békés átmenet a jogállamba. Marxizmusból képzett, jó képességű emberek szakítanak a marxizmus alaptételeivel, és kezdenek hirdetni kifejezetten polgári nézeteket. Tesznek néhány jelképes bejelentést is. „A felelősök helyett” megkövetik Nagy Imre hozzátartozóit. Elindul az MSZP Nagy Imre-kultusza.

A reformkörök az MSZMP utolsó kongresszusa előtt Reformszövetséggé szerveződnek. A Reformszövetség 491 fővel rendelkezik az 1274 regisztrált küldöttből. Itt szerepel az 52 éves Kósa Ferenc filmrendező, a 48 éves Ágh Attila politológus, az MSZP későbbi szellemi hátterének egyik vezére, az 57 éves Gázsó Ferenc szociológus. Itt van a veterán, 1925-ös születésű Vitányi Iván, a fiatalok közül a 34 éves Baja Ferenc, a Horn-kormány későbbi minisztere, és természetesen Szekeeres Imre is, aki akkor 39 éves, a KISZ korábbi Veszprém megyei vezetője. És sokan mások...

AZ MSZMP-VEZETÉS FELELŐSSÉGE

Az MSZMP vezetése pontosan tisztában van azzal, hogy a reformköri mozgalom a párt megsemmisítéséhez fog vezetni. A vezetés marxista-kommunista része, élén Grósz főtitkárral fellép a reformkörök ellen, de a fellépés gyenge, nem válik a párt általános politikájává. Grósznak sugallja környezete, hogy szakítson, hozza létre sa-

ját áramlatát, de elutasítja: „a főtitkár nem hozhat létre platformot saját pártjában”:

A vezetés revizionista része a reformkörökben eszközt lát saját céljainak elérésére. Nyersnek meg van a saját szerveződése, a Márciusi Front, de az nem sokkal több, mint egy liberális-szociáldemokrata klub. Jól jön az igazi tömegező, a reformkörök támogatása. A reformkörök igazi „királya” azonban Pozsgay Imre. Pozsgay előtt felvillan a lehetőség, hogy új pártot hozzon létre a reformkörökből. Mégsem teszi. Ezt manapság is azzal magyarázzák, hogy a szovjet vezetés ellene volt. A valóság inkább az, hogy ez nem fért bele a békés rendszerváltás amerikai tervébe. Az amerikaiak ugyanis nem azt akarták, hogy több baloldali párt maradjon, hanem azt, hogy az MSZMP szűnjön meg, s maradjon legfeljebb egy párt belőle, de az is kicsi és gyenge.

Az MSZMP KB 1989. április 12-i ülésén Grósz Károly a párt helyzetéről tartott referátumában foglalkozik a reformköri mozgalommal is. Elmondja, hogy a pártban teret nyer az anarchia és gyengül a fegyelem, és megemlíti több bizonyítékot. Kijelenti: „Azt tapasztaljuk, hogy szervezeti szövetségeket hoznak létre, vertikálisan is és horizontálisan is, különböző követeléseket egységesítenek, aminek semmi köze a platformszabadsághoz és a különböző szervezeti áramlatok párton belüli jelenlétéhez. Ez már a kommunista mozgalom szervezeti szétesésével lehet egyenlő, ha tovább hagyjuk ezt, az ilyen típusú szerveződést”.

A Politikai Bizottság május 2-án tájékoztatást hallgat meg a „reformkörök működésének első tapasztalatairól”. Az anyagot régi ismerősünk, Petrovski István terjeszti elő. Az anyag megállapítja, hogy a reformkörök „céljuknak vallják a politikai, gazdasági és társadalmi reformok meggyorsítását, az MSZMP egyértelműbb megújulásának előmozdítását”. Kiemeli, hogy a körök egyre inkább átfogó politikai kérdéseket feszegetnek, de az anyag megnyugtató a vezetéssel: vannak ugyan feszültségek, de azok „türelmes munkával, új megoldások felkutatásával megoldhatóak”. A Politikai Bizottság tagjai az anyaghoz megkapják a Kecskeméti április 15-én megtartott reformköri tanácskozás nyilatkozatát, mely kristálytisztán fogalmaz: „Az MSZMP vezetése vegye tudomásul a reformkörök létét, biztosítva működésük feltételeit”. Felszólítják a párttagságot, hogy szervezkedjen, hozzon létre „újfajta pártegységet”. A kecskeméti tanácskozás bizalmatlanságát fejezi ki a Politikai Bizottság és személy szerint Grósz

TABAJDI CSABA NÉZI, AHOGY SZEKERES IMRE ÉS BAJA FERENC ÖRÜL ÁRULÁSUKNAK

főtitkár iránt. Itt merül fel először a rendkívüli pártkongresszus követelése is.

A Politikai Bizottság lényegében elmegy az ügy mellett. Kijelentik: „az MSZMP demokratikus működéséhez „nélkülözhetetlen a párttagok lelkiismereti és véleménynyilvánítási szabadsága”. Megerősítik, hogy az áramlatok, platformok szabadon szervezhetnek. Hozzátesznek olyan fura kijelentéseket, minthogy „egy demokratikus pártban nincsenek dogmák és megváltoztathatatlan többségek”, s felszólítja a választott testületeket, hogy vegyék figyelembe az áramlatok álláspontját.

A Politikai Bizottság tájékoztatását a Központi Bizottság is megvitatja május 29-i ülésén, s láss csodát, vita nélkül elfogadják. Korom Mihály, a kádári korszak igazságügyi minisztere, később a KB titkára, egy talpig becsületes kommunista kijelenti: kilép a Központi Bizottságból.

UTÓSZÓ

1989. október 7-én 20 óra 24 perckor a pártellenes erők elérik céljukat. „Hazánk történelmében lezárult a Magyar Szocialista Munkáspárt nevével fémjelzett korszak. A szocializmus eddig volt koncepciója, a sztálini eredetű rendszer felélte minden társadalmi, gazdasági, politikai és erkölcsi tartalékát, alkalmatlan arra, hogy lépést tartson a világ fejlődésével. Ezzel az MSZMP, mint állampárt története véget ért.” Megszületik az MSZP. Kevesebb, mint fél év múlva hivatalosan is győz a kapitalizmus. ■

GYURCSÁNY LEMONDÁSÁRÓL

A Magyar Kommunista Munkáspárt Elnökségének állásfoglalása

A Magyar Szocialista Párt 2009. március 21-i kongresszusa megmutatta, hogy a szocialista politikai elit nem képes az orránál tovább látni, és saját hatalmának fenntartása fontosabb az ország sorsánál. A kongresszus nem adott választ a magyar kapitalizmus válságára, nem kínált megoldást egyetlen problémára sem. Nem nézett szembe az ország tragikus helyzetével. Azzal, hogy lassan minden külföldi kézben van, és nincs magyar termelés. Azzal, hogy általánossá válik a nyomor, az emberek ki vannak szolgáltatva a bankoknak. Azzal, hogy az állami szervek, a rendőrség, a közigazgatás nem működnek rendesen, a közélet tele van korrupt szereplőkkel, akik helye a börtönben lenne, és nem a parlamentben, az önkormányzatokban.

A Magyar Szocialista Párt kongresszusa nem nézett szembe azzal sem, hogy az ország egyik legnagyobb pártjaként, amely 2002 óta kormányoz, közvetlenül felelős mindenért, ami történt, és ami még történni fog. Nem mérte fel annak veszélyét, hogy a gazdasági feszültségek szociális és politikai robbanáshoz vezethetnek. A kongresszus nem parancsolt nemet, sőt felhatalmazta a pártvezetést, hogy folytassa a hibás és bűnös utat.

A Magyar Szocialista Párt kongresszusa megtapsolta Gyurcsány Ferenc bejelentését, ami nem több mint politikai színjáték. Gyurcsány néhány soros önkritikával szabadulni akar a felelősség alól, ami milliók nyomoráért, az ország tönkretételéért terheli. Gyurcsány egyéni önbírálatával az MSZP-t, a szövetségét, az SZDSZ-t

is mentesíteni akarja a közös felelősség alól. Az ország sorsáért nem egy ember a felelős, hanem két párt, és annak egész vezérkara.

Az ország válságban van. Az álmegoldások, a félmegoldások, a hazugságok tovább súlyosbítják a helyzetet. A politikai színjátékokkal nem lehet a válságból kilábalni. Új politikára, új megoldásokra, új parlamentre van szükség.

A Munkáspárt minden munkáshoz, dolgozóhoz, szakszervezethez, civilmozgalomhoz fordul: ne engedjük, hogy parlamenten belüli játszmákkal szúrják ki a szemünket! Ne engedjük, hogy a nép helyett a parlamenti frakciók válasszák a miniszterelnököt! Gyakoroljunk nyomást a pártokra, a kormányra! Támogatjuk és bátorítjuk a szakszervezeti tömörülések április 4-re tervezett tömegdemonstrációját. Menjünk az utcára, tüntessünk, küzdjünk meg jogainkért! Rólunk van szó!

A dolgozó emberek sorsát az javítaná meg, ha a terhekben osztoznának a milliárdosok is, és nem a tömegekről húznának le újabb és újabb bőrt. Ha megvédenék a magyar gazdaságot, a magyar nemzetet. Ha rend lenne, törvényesség és fegyelem. Ez csak akkor következik be, ha a dolgozók szavazataikkal bejuttatják a Munkáspártot a parlamentbe.

Budapest, 2009. március 23.

Magyar Kommunista Munkáspárt Elnöksége

EMILÉKEZZÜNK!

ÁPRILIS

15.00 órai kezdettel
megemlékezés és koszorúzási
ünnepség hazánk felszabadulásának
64. évfordulójáról
a Szabadság téri
Szovjet Hősi Emlékműnél

A megemlékezés előtt a Munkáspárt Központi Bizottságának tagjai, a párt KB-képviselői, megyei, regionális elnökök, a megyei elnökségek tagjai, városi vezetők, alapszervezeti elnökök részvételével országos aktíva-értekezletet tartanak.

Gondolkodó Ember Filmklub

A 2009-ES ESZTENDŐ ELSŐ FÉLÉVÉRE A KÖVETKEZŐ INGYENES FILMVETÍTÉSEINK LESZNEK:

- 2009. március 28. szombat, 17:00
Agitátorok
(fekete-fehér magyar játékfilm, Hobo főszereplésével, 1969)
- 2009. április 25. szombat, 17:00
Valahol Európában
(fekete-fehér magyar játékfilm, 1947)

A filmvetítések után kötetlen beszélgetés! Gyere el!!!

HELYSZÍN: 1082 Budapest, Baross utca 61. III. emelet (megközelíthető a 4-6-os villamossal, a Baross utca megállónál kell leszállni)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>